

ИВАН ВАЗОВ

ГОЛГОТА

chitanka.info

I

*Войната следва още,
опасна, тежка, зла.
Враг врага маломощи;
тук войни, тамо вожди,
легнали по поля.*

*Мъгла над боя плува
и пушките гърмят,
и смърт бесней, върлува,
и жертви си целува
в ехтежът на димът;*

*и кръв ручи гореща
из хиляди гърди,
но воин страх не сеца
и яростно посреща
по-новите беди.*

II

*А тук — пушкала адски
се влачат и трещят
по улиците градски:
на звяра азиатски
те носят страх и смърт.*

*Вред сулици казашки.
Вред пушки, щикове.
Тук дрънкат тежки шашки,
там песни чуйш юнашки,
мълви, шум, викове.*

Отде са тия войни,

тез редове, тоз рой
от хора неспокойни,
тез припаси безбройни,
таз буря, тоз порой?

Защо се тука сбират
от края на светът,
вълнуват се, умират
и изново извират,
готови пак да мрат?!

Да! Силната Русия
дошла е тоя път
кат друг един Месия
с кръвта си от робия
да отърве светът.

Гърмежът се пронесе!
Борбата закипя!
Борбата пак възкресе:
тя вчера бе, тя днес е
и утре пак е тя!

Да, таз борба голяма
на средний оня век,
на кръста със исляма,
по-люта, по-упряма
почна се пак със ек!

И силний страна взима
на тоя, кой е слаб,
и паднали поднима,
и рицари пак има
в тоз век бездушен, сляп!

III

Селата изгоряха

*по нашата земя,
юнаците измряха,
за нами няма стряха
под тия небеса.*

*И майките безсилни
паднаха мъртви, ах,
под удари безмилни
дечицата безкрилни
издъгнаха от страх.*

*Теглила и мъчила
в земята ни растат!
О, майко моя мила!
На страшните бесила
девойките висят!*

IV

*О, боже! И когато
помислиш отегчен
във кой сме час и лято,
че туй е днес познато,
че става по бял ден;*

*кога помислиш в себе,
че таз земя без ек
под пепел се погребе,
че тоз народ се треби
във деветнайстий век;*

*че в тоя миг, додето
един свещен народ
за нашто племе клето
си жъртвува сърцето
и свойта кръв и пот;*

на тия кръволейци,

на тая дива сган,
на тия зли злодейци
самите европейци
им точат ятаган!

Че дор пици покрусен
народа ни в беда,
там някой мъж изкусен,
там някой Джон Бул гнусен
се смее от душа;

че да държат илоти,
да има кой за тях
да гний и да работи,
на хиляди Голготи
осъждат ни без страх;

то ти се питаш жално:
в тоз блясък и прогрес,
в туй време тъй похвално
защо сърцето ѝ кално
и правдата без чест?

Две хиляди години
все робство, все разврат!
Светът във подлост гине,
напред не щя да мине —
все удря нанаяд!

Светът е във зараза!
Да, оня гений свят,
кой нявга без омраза
„Обичайте се!“ каза,
ах, още е разпят!

Свищов, септември 1877

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.